EVREN NİÇİN YARATILDI? (1)

Çok Muhterem Hocam Süleyman Ateş, değerli açıklamalarınızı okuyorum Allah sizden razı olsun. Toplumun sizlere ihtiyacı var. Değerli hocam benim sizlere iki sorum olacak. Şöyle:

1- Birçok kişilerden dinledim: *"Resulüm sen olmasaydın, ben evreni yaratmazdım"* Kur'ân-ı Kerîm'de Allah'ın böyle bir açıklaması var mı?

İlâhî adalet sürecinde şefaat var mı?

2- İnsanlara Allah'tan başka şefaatçi var mı? Peygamberlerin ümmetine şefaati olacak mı? Hocam lütfen toplumun bu hususta problemleri çok, açıklamanızı istiyorum saygılar….

Cevap: 1) "Sen olmasaydın, bu felekleri (yani evreni) yatamazdım" şeklindeki rivâyet uydurmadır. Öyle bir hadis yoktur. Allah evreni kimsenin hatırı için değil, kendi isim ve sıfatlarını etkinleştirmek için yaratmıştır. Işınsız Güneş olmayacağı gibi yaratıksız Allah da düşünülemez. Bu konuda geniş açıklamam geçmişti.

C. 2) Şefaat sadece Allah'ındır. Şefaat hakkında anlatılanlar abartılardan ibaret olup Kur'ân'a aykırıdır. Bu Şefâat mes'elesini izah etmemiz gerekir.

Şef': teki çift yapmak, şüf'a: ortağın malını kendi malına eklemek; şefî', şüf'a (ortaklık) hakkı bulunan ve şefâ'at edebilen demektir. Kur'ân-ı Kerîm'de tek anlamındaki vetrin karşıtı olarak kullanılan şefâ'at, yardımsız olan kişiye destek olup onu yalnızlıktan kurtarmak, çift yapmak anlamına geldiği gibi, birinin huzurunda iltimas, aracılık yaparak ona mevki, menfaat sağlamak veya onu cezâdan kurtarmak anlamına da gelir. İşte âhiretteki şefâ'at de birinin kurtuluşu, derecesinin yükselmesi için Allah katında ona yardımcı olmak, iltimas ve aracılık yapmak şeklinde açıklanmıştır.

Müşrikler (Allah'a ortak koşanlar), Allah'ın kızları sandıkları ve taş heykellerle sembolleştirdikleri meleklerin, Allah ile kendileri arasında şefâ'atçi olacaklarına, kendilerini Allah'a yaklaştıracaklarına inandıkları gibi Yahûdî ve Hıristiyanlar da peygamberlerinin ve din adamlarının, Allah katında kendilerine şefâ'at edeceklerine inanıyorlardı.

İşte Kur'ân, onların bu inancını reddetmektedir. Allah'a kulluk için aracılara gerek olmadığını, O'nun izni olmadan kimsenin şefâ'at edemeyeceğini ve Allah'ın kulları olan meleklerin de O'-nun izni olmadan kimseye bir yarar veya zarar veremeyeceklerini; onun için sadece Allah'a tapmak gerektiğini tekrar tekrar vurgulamaktadır ki bu, tevhîdin esasıdır. Ve herhangi ad altında olursa olsun, Allah ile kul arasına aracı sokmak, Allah'tan başkasının insanı azâptan kurtaracağına inanmak, ad değiştirmiş şirkten başka bir şey değildir; tevhîde aykırıdır, merdûddur.

Kur'ân şefâ'ati tamamen reddetmiyor. Necm 26'ncı âyetin içeriğinden, meleklerin veya Allah katında makbul kişilerin şefâ'at edebilecekleri anlaşıldığı gibi, diğer sûrelerdeki çeşitli âyetlerden de bu anlaşılmaktadır. Ancak Allah öyle yüce, ulu pâdişahtır ki O'nun huzurunda, kendisi izin vermedikçe, kimse söz söylemeğe, şefâ'at etmeğe kalkışamaz. Allah kime şefâ'at etme izni verirse ancak o şefâ'at edebilir ve ancak Allah'ın râzı olduğu kuluna şefâ'at edebilir. Allah'ın râzı olmadığına şefâ'at edemez. O halde meleklerin şefâ'atine erebilmek için meleklere değil, Allah'a tapmak gerekir. Allah'ı bırakıp başka varlıklara tapmak, Allah'ı gücendirir. Allah, meleklere, kendisinden başkasına tapanlara şefâ'at etme izni vermez. Bundan dolayı meleklere tapmak, onların şefâ-'at etmelerine değil, tersine etmemelerine neden olur.

(devamı yarın..)